

Četrtek, 25. februar 2010

Zelena knjiga o reformi skupne ribiške politike

P7_TA(2010)0039

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. februarja 2010 o zeleni knjigi o reformi skupne ribiške politike (2009/2106(INI))

(2010/C 348 E/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. januarja 2002 o zeleni knjigi Komisije o prihodnosti skupne ribiške politike ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu z dne 10. decembra 1982,
- ob upoštevanju sporazuma iz leta 1995 o izvajanju določb Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu z dne 10. decembra 1982 v zvezi z ohranjanjem in upravljanjem čezconskih staležev rib in izrazito selivskih staležev rib (t. i. newyorški sporazum, sprejet 4. avgusta 1995),
- ob upoštevanju kodeksa odgovornega ribištva Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo, sprejetega 31. oktobra 1995,
- ob upoštevanju kodeksa ravnanja za rekreacijski ribolov Evropske svetovalne komisije za notranji ribolov (EIFAC), sprejetega maja 2008,
- ob upoštevanju izjave s svetovnega vrhunškega srečanja o trajnostnem razvoju od 26. avgusta do 4. septembra 2002 v Johannesburgu,
- ob upoštevanju prenovljene strategije EU za trajnostni razvoj, ki jo je sprejel Evropski svet 15. in 16. junija 2006,
- ob upoštevanju Direktive 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (okvirna direktiva o morskem strategiji) ⁽³⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije o vlogi SRP pri izvajanju ekosistemskega pristopa k upravljanju morij (KOM(2008)0187) in svoje resolucije z dne 13. januarja 2009 o SRP in ekosistemskem pristopu k upravljanju ribištva ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije o orodjih za upravljanje ribištva na podlagi pravic (KOM(2007)0073) in svoje resolucije z dne 10. aprila 2008 o orodjih za upravljanje ribištva na podlagi pravic ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ UL L 358, 31.12.2002, str. 59.

⁽²⁾ UL C 271 E, 7.11.2002, str. 67.

⁽³⁾ UL L 164, 25.6.2008, str. 19.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0009.

⁽⁵⁾ UL C 247 E, 15.10.2009, str. 1.

Četrtek, 25. februar 2010

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Zagotovitev trajnosti v ribištvu EU z največjim trajnostnim donosom (KOM(2006)0360) in svoje resolucije z dne 6. septembra 2007 o zagotovitvi trajnosti v ribištvu EU z največjim trajnostnim donosom ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Politika zmanjševanja neželenega prilova in odprave zavržkov v evropskem ribištvu (KOM(2007)0136) in svoje resolucije z dne 31. januarja 2008 o politiki zmanjševanja neželenega prilova in odprave zavržkov v evropskem ribištvu ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 24. aprila 2009 o upravljanju na področju skupne ribiške politike: Evropski parlament, regionalni svetovadni sveti in drugi udeleženci ⁽³⁾ ter z dne 6. septembra 2006 o Akcijskem načrtu 2006–2008 za poenostavitev in izboljšanje Skupne ribiške politike ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. septembra 2008 z naslovom Evropska strategija za morsko in pomorsko raziskovanje: skladen okvir za Evropski raziskovalni prostor v podporo trajnostni uporabi oceanov in morij (KOM(2008)0534) in svoje resolucije z dne 19. februarja 2009 o aplikativnih raziskavah na področju skupne ribiške politike ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 6. julija 2005 o predlogu Uredbe Sveta o Evropskem skladu za ribištvo ⁽⁶⁾, z dne 15. junija 2006 o obalnem ribištvu in težavah obalnih ribiških skupnosti ⁽⁷⁾, z dne 15. decembra 2005 o mrežah žensk: ribolov, kmetovanje in raznolikost ⁽⁸⁾ in z dne 28. septembra 2006 o izboljšanju gospodarskih razmer v ribiški industriji ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju posebnega poročila Računskega sodišča št. 7/2007 o sistemih nadzora, inšpekcijskih pregledov in kazni v zvezi s pravili za ohranjanje ribolovnih virov Skupnosti ter Uredbe Sveta (ES) št. 1005/2008 z dne 29. septembra 2008 o vzpostavitvi sistema Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, za odvracanje od njega ter za njegovo odpravljanje ⁽¹⁰⁾, Uredbe Sveta (ES) št. 1006/2008 z dne 29. septembra 2008 o dovoljenjih za ribolovne dejavnosti ribiških plovil Skupnosti zunaj voda Skupnosti in dostopu plovil tretjih držav do voda Skupnosti ⁽¹¹⁾ in Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotovitev skladnosti s pravili na področju skupne ribiške politike ⁽¹²⁾, pa tudi svojih resolucij z dne 23. februarja 2005 ⁽¹³⁾, 15. februarja 2007 ⁽¹⁴⁾, 5. junija 2008 ⁽¹⁵⁾, 10. aprila 2008 ⁽¹⁶⁾ in 22. aprila 2009 ⁽¹⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. decembra 2007 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva ⁽¹⁸⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Sprožitev razprave o pristopu Skupnosti k sistemu okoljskega označevanja za ribiške proizvode (KOM(2005)0275) in svoje resolucije z dne 7. septembra 2006 o tej zadevi ⁽¹⁹⁾,

⁽¹⁾ UL C 187 E, 24.7.2008, str. 228.

⁽²⁾ UL C 68 E, 21.3.2009, str. 26.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0317.

⁽⁴⁾ UL C 305 E, 14.12.2006, str. 155.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0065.

⁽⁶⁾ UL C 157 E, 6.7.2006, str. 324.

⁽⁷⁾ UL C 300 E, 9.12.2006, str. 504.

⁽⁸⁾ UL C 286 E, 23.11.2006, str. 519.

⁽⁹⁾ UL C 306 E, 15.12.2006, str. 417.

⁽¹⁰⁾ UL L 286, 29.10.2008, str. 1.

⁽¹¹⁾ UL L 286, 29.10.2008, str. 33.

⁽¹²⁾ UL L 343, 22.12.2009, str. 1.

⁽¹³⁾ UL C 304 E, 1.12.2005, str. 258.

⁽¹⁴⁾ UL C 287 E, 29.11.2007, str. 502.

⁽¹⁵⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0245.

⁽¹⁶⁾ UL C 247 E, 15.10.2009, str. 87.

⁽¹⁷⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0255.

⁽¹⁸⁾ UL C 305 E, 18.12.2008, str. 271.

⁽¹⁹⁾ UL C 305 E, 14.12. 2006, str. 233.

Četrtek, 25. februar 2010

- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in svoje resolucije z dne 7. maja 2009 o novi vlogi in pristojnostih Parlamenta pri izvajanju Lizbonske pogodbe ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svojih resolucij z dne 12. julija 2007 o prihodnji pomorski politiki Evropske unije: evropska vizija za oceane in morja ⁽²⁾ in z dne 2. septembra 2008 ribištvo in ribogojstvo v okviru celostnega upravljanja obalnih območij v Evropi ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. februarja 2009 z naslovom 2050: Prihodnost se začne danes – priporočila za prihodnjo celovito politiko EU o podnebnih spremembah ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2009 o strategiji EU za konferenco o podnebnih spremembah v Københavnu ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. decembra 2008 o pripravi evropskega načrta za upravljanje populacije kormoranov za zmanjšanje njihovega vedno večjega vpliva na staleže rib, ribištvo in ribogojstvo ⁽⁶⁾,
 - ob upoštevanju sporočil komisije o celostni pomorski politiki, zlasti sporočila z naslovom Smernice za celostni pristop k pomorski politiki: Za najboljšo prakso pri celostnem upravljanju morij in posvetovanje z zainteresiranimi stranmi (KOM(2008)0395) ter sporočil z naslovoma Časovni načrt za pomorsko prostorsko načrtovanje: Doseganje skupnih načel v EU (KOM(2008)0791) in Razvoj mednarodne dimenzije celostne pomorske politike Evropske unije (KOM(2009)0536), pa tudi nedavnega poročila o napredku celostne pomorske politike EU (KOM(2009)0540),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Izgradnja trajnostne prihodnosti ribogojstva – Nova pobuda za Strategijo za trajnostni razvoj evropskega ribogojstva (KOM(2009)0162),
 - ob upoštevanju zelene knjige Komisije z naslovom Reforma skupne ribiške politike (KOM(2009)0163),
 - ob upoštevanju člena 48 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo (A7-0014/2010),
- A. ker je ohranjanje staležev rib nujno potrebno, če naj ribiški sektor zagotavlja javno preskrbo z ribami in ravnovesje v prehrambeni bilanci tako v posameznih državah članicah kot v vsej Evropski uniji ter veliko prispeva k socialni in ekonomski blaginji obalnih skupnosti, lokalnemu razvoju, zaposlovanju, ohranjanju in ustvarjanju gospodarskih dejavnosti, povezanih z ribiškim sektorjem, k preskrbi s svežimi ribami in k ohranjanju lokalnih kulturnih tradicij,
- B. ker bi morala biti Konvencija Združenih narodov o pomorskem pravu iz leta 1982 trajna podlaga za urejanje skupne ribiške politike (SRP), zlasti v zvezi z njenimi določbami o mednarodnem upravljanju ribiškega sektorja,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0373.

⁽²⁾ UL C 175 E, 10.7.2008, str. 531.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0382.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0042.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2009)0089.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0583.

Četrtek, 25. februar 2010

- C. ker mora reforma SRP upoštevati okoljsko politiko Evropske unije, kakor je določena v Pogodbah, in deklaracijo z Balijskega iz decembra 2007,
- D. ker je Evropska unija (EU) subjekt mednarodnega prava in je v skladu z določbami svojih pogodb in pravilih delovanja izrecno namenjena zagotavljanju gospodarskega, socialnega in političnega povezovanja svojih politik, vključno s SRP,
- E. ker je osnovni namen SRP, določen z Uredbo (ES) št. 2371/2002, zagotavljanje trajnostnega razvoja ter ekonomsko in socialno uspešnega delovanja ribiškega sektorja ter ohranjanje morskih virov, kar je osnovno načelo za izvajanje ribolovne dejavnosti danes in v prihodnje,
- F. ker skupna ribiška politika ni izpolnila svojega osnovnega namena in ker se je pokazalo, da hierarhično vodena in preveč centralizirana politika ne deluje,
- G. ker je treba upoštevati razlike med evropskimi morji ter posebnosti ribolovnih flot in praks v vsakem od teh morij,
- H. ker je Svet v svoji resoluciji z dne 3. novembra 1976, zlasti v Prilogi VII k tej resoluciji, predvidel ukrep za varovanje specifičnih potreb regij, v katerih so prebivalci še posebej odvisni od ribolova in z njim povezanih dejavnosti,
- I. ker je v členu 1(1) Uredbe (ES) št. 2371/2002 določeno, da SRP „zajema ohranjevanje, upravljanje in izkoriščanje živih vodnih virov, ribogojstvo in predelavo ter trženje ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, kadar se take aktivnosti izvajajo na ozemlju držav članic ali v vodah Skupnosti ali jih izvajajo ribiška plovila Skupnosti ali državljani držav članic, če ne posegajo v primarno odgovornost države zastave“,
- J. ker ribolov pri 88 % staležev Skupnosti presega največje trajnostne donose in ker je 30 % teh staležev zunaj varnih bioloških meja, to pa ima hude posledice za uspešno delovanje ribiškega sektorja,
- K. ker je izvajanje SRP neposredno povezano s tako velikimi področji, kot so varovanje okolja, podnebne spremembe, varnost, zdravje, varstvo potrošnikov, regionalni razvoj, notranja in mednarodna trgovina, odnosi s tretjimi državami in razvojno sodelovanje, in ker je treba vsa ta področja primerno in previdno uskladiti ob doslednem upoštevanju načela subsidiarnosti,
- L. ker bi morale države članice v skladu z Direktivo 2008/56/ES sprejeti potrebne ukrepe za vzpostavitev ali ohranitev dobrega okoljskega stanja morskih voda v Evropski uniji najpozneje leta 2020, za kar bo potrebna regulacija ribiških dejavnosti v okviru SRP,
- M. ker med prihodki prebivalstva, ki živi od ribolova, in prihodki drugih plasti prebivalstva obstaja opazna razlika; ker je treba prvi skupini zagotoviti primeren življenjski standard, zlasti s povečanjem njihovih osebnih prihodkov,
- N. ker sedanje geopolitične, gospodarske in socialne razmere ter priprava strateškega in akcijskega načrta za ohranjanje in trajnostni razvoj oceanov in morij v Evropi in po svetu (celostna pomorska politika) upravičujejo našo zavezo k oblikovanju sonaravne ter socialno in ekonomsko trajnostne SRP, v skladu s katero so se okrepile pristojnosti odločanja Evropskega parlamenta, kakor je določeno z Lizbonsko pogodbo,
- O. ker je ribištvo ena glavnih dejavnosti, ki uporablja morje in morske vire, in bi jo zato bilo treba obravnavati kot pomemben del celostne pomorske politike,

Četrtek, 25. februar 2010

- P. ker je Medvladni forum o podnebnih spremembah, ki združuje strokovnjake z vsega sveta, ocenil vpliv podnebnih sprememb in ugotovil, da so mnogi ekosistemi ogroženi zaradi kombinacije dejavnikov in motenj, ki so povezani s podnebnimi spremembami in kakršnih doslej še ni bilo,
- Q. ker primarna zakonodaja Skupnosti, nedavno pa Pogodba o delovanju Evropske unije priznavata ovire, s katerimi se spoprijemajo najbolj oddaljene regije in katerih trajnost, intenzivnost in sočasni obstoj te regije razlikujejo od drugih regij EU, ki so geografsko prikrajšane in/ali imajo demografske probleme,
- R. ker je treba SRP, če naj bo obsežnejša in učinkovita, urediti tako, da bodo zaradi multidisciplinarnega pristopa v njej sodelovale vse strani, ki so neposredno ali posredno povezane s tem sektorjem, kot so komercialni in rekreacijski ribiči, ribogojci, predelovalni sektor, trgovci na drobno, lastniki plovil, predstavniki teh skupin, civilna družba (vključno z okoljevarstvenimi in razvojnimi nevladnimi organizacijami), znanstveniki in institucionalni akterji,
- S. ker bi morala biti ribiška politika z novo reformo SRP že bolj usklajena s pravili enotnega trga,
- T. ker resne težave v zvezi s preveliko zmogljivostjo flote in pomanjkanja nekaterih ribolovnih virov kljub nekolikšnemu napredku po pregledu SRP leta 2002 še vedno niso odpravljene in se po obsegu razlikujejo od regije do regije, v zadnjih letih pa so se poglobile, kar ima hude škodljive posledice za neciljne vrste in morsko okolje nasploh, ekosisteme pa so zaradi tega v slabem stanju,
- U. ker težav, kot so presežne zmogljivosti in pomanjkanje ribolovnih virov, glede na ogromne razlike med različnimi flotami in ribištvu ne bi smeli obravnavati kot endemične ali splošne in ker bi bilo treba rešitve za takšne težave oblikovati in izvajati na način, ki upošteva velike regionalne razlike v EU,
- V. ker bi lahko v naših morjih živele večje količine rib kot sedaj in ker bi lahko, če bi staležem omogočili, da se obnovijo, določili takšne omejitve, ki bi ob zagotavljanju trajnosti omogočale bistveno večji ulov rib,
- W. ker so ravni zavrzkov nesprejemljivo visoke in po navedbah ribičev v skrajnih primerih znašajo kar 80 % njihovega ulova,
- X. ker je bila SRP najbolj neuspešna pri politiki ohranjanja in upravljanja, ki ni bila spremenjena vse od svojega nastanka, in ker se je zato treba osredotočiti na oblikovanje novega modela ohranjanja in upravljanja ribištvu,
- Y. ker je Evropska unija z zavezami, ki jih je sprejela na mednarodnih forumih, določila, da bodo cilji njene ribiške politike upravljanje z upoštevanjem največje dovoljene ravni biološkega izkoriščanja ter previdnostni in ekosistemski pristop,
- Z. ker vzdrževanje sodobnih, konkurenčnih, okolju prijaznih in varnih ribolovnih flot ni nezdržljivo z zmanjšanjem ribolovne zmogljivosti, kar so nekatere države članice v različnem obsegu pravzaprav že storile na podlagi zanesljivih znanstvenih raziskav, da bi to zmogljivost bolj prilagodile razpoložljivosti virov, in ker zainteresirane strani zagovarjajo ukrepe, ki ne bi škodovali sektorju, ampak bi nanj vplivali postopno in tvorno, kot so ukrepi za povečanje ribolovne biomase, začasna prepoved ribolova, zmanjšanje števila ribolovnih dni, oblikovanje varovanih bioloških območij, izboljšanje malega ribolova,

Četrtek, 25. februar 2010

- AA. ker je ribištvo med gospodarskimi dejavnostmi, ki najbolj občutijo posledice osiromašenja ribjega staleža, ki ga je povzročilo slabo zdravstveno stanje morskih ekosistemov, njegov obstoj v prihodnosti pa je odvisen od sposobnosti za popolno spremembo tega stanja, z vrnitvijo zdravja in ravnovesja morskemu ekosistemu kot celoti; ker mora sektor zato sam prispevati k vzpostavitvi ravnovesja, ki bo v prihodnosti omogočilo trajnostni razvoj dejavnosti ter srednjeročno in dolgoročno uspešnejše delovanje,
- AB. ker je od ribolova odvisno preživetje številnih obalnih skupnosti, ki se s to dejavnostjo ukvarjajo že več generacij in tako prispevajo tudi k ekonomsko-socialni dinamiki zadevnih regij in h kulturni dediščini EU, in ker je treba ribiško politiko oblikovati na način, ki bo omogočal preživetje v vseh evropskih tradicionalno ribiških regijah in upošteval zgodovinske pravice,
- AC. ker so bile zgodovinske pravice prej zaščitene z načelom sorazmerne stabilnosti in ker morajo obalne skupnosti ne glede na obliko prihodnjih režimov upravljanja obdržati koristi in prednosti, ki so jih pridobile zaradi sorazmerne stabilnosti,
- AD. ker flota malih ribičev in območja, ki so zelo odvisna od ribolova, potrebujejo drugačno obravnavo in večjo socialno-ekonomsko podporo v okviru nove SRP,
- AE. ker so ženske kljub majhni zastopanosti v podsektorju ribolova pomembna skupina glede na temeljno vlogo, ki jo imajo na področjih, neposredno povezanih s SRP, kot so ribogojstvo, predelava, trženje, raziskave, poslovođenje, usposabljanje in pomorska varnost,
- AF. ker so ženske, podobno kot je bilo to že potrjeno za sektor kmetijstva, tudi v ribiškem sektorju žrtve neenakosti, ki se odražajo v nižjih plačah (ali odsotnosti plačila), manjših socialnih ugodnostih in v nekaterih primerih ovirah za njihovo polno sodelovanje v organih odločanja nekaterih skupnosti ali združenj,
- AG. ker so ribiški proizvodi in proizvodi iz ribogojstva pomembni in čedalje bolj uporabljan vir visokokakovostnih beljakovin in zdravih maščob, ki so bistvenega pomena za prehrabne potrebe v EU,
- AH. ker ribiški sektor Skupnosti in njegova flota zagotavljata preskrbo s kakovostno hrano in pomembno vplivata na zaposlenost, socialno kohezijo in dinamičnost v obalnih, oddaljenih, najbolj oddaljenih in otoških regijah EU,
- AI. ker bi moralo dajanje ribiških proizvodov z uradno priznanim živilskim certifikatom v promet od trenutka njihovega ulova prek gojenja ali predelave (odvisno od zadevne industrije) do njihovega trženja temeljiti na merilu okoljske trajnosti in prispevati k večji ozaveščenosti proizvajalcev in potrošnikov o trajnostnem ribolovu,
- AJ. ker je Organizacija Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo opravila pomembno delo na področju ekološkega označevanja ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva in ker je njen odbor za ribištvo marca 2005 pripravil smernice na to temo, ki bi jih morala preučiti Evropska komisija,
- AK. ker bi moralo spodbujanje trajnostnega razvoja v določeni regiji okrepiti medsebojno učinkovanje med dejavniki naravnega okolja in človeškimi dejavniki ter dvigati kakovost življenja njenih obalnih skupnosti; ker se mora ribiška politika začeti s predpostavko, da sta blaginja teh skupnosti in trajnost ekosistemov, katerih sestavni del so, medsebojno odvisni,

Četrtek, 25. februar 2010

- AL. ker imajo flote za mali ribolov in velike industrijske flote zelo različne lastnosti in težave, ki jih ni mogoče obravnavati po enotnem merilu in jih je zato treba obravnavati na drugačen način,
- AM. ker je danes splošno sprejeto, da obstajajo številna sredstva za drugačen pristop k upravljanju ribištva, ki lahko koristno dopolnjujejo sedanje sisteme in pomembno vplivajo na upravljanje sektorja na ravni Skupnosti,
- AN. ker so nekatere države članice že uvedle svoje sisteme, kot so kreditne sheme za ohranjanje staleža, namenjene spodbujanju pozitivnih inovacij v ribištvu, in ker je mogoče take ukrepe, sprejete na ravni držav članic, v sodelovanju z zainteresiranimi stranmi prilagoditi krajevnim razmeram,
- AO. ker bi bilo treba študijo o modelih upravljanja ribištva skrbno preučiti in upoštevati različne ekonomske, socialne in z ribištvom povezane okoliščine v posameznih državah članicah, pri tem pa ne zanemariti subsidiarnosti, da bi zagotovili uravnoteženo celostno upravljanje virov in spodbudili proporcionalen dostop za posamezne flote,
- AP. ker dejavnost ribiškega sektorja v glavnem poteka v gospodarsko šibkih regijah, ki večinoma spadajo med regije Cilja 1, in ker ima kriza, v kateri se nahaja sektor, velik vpliv na raven ekonomske in socialne kohezije teh regij,
- AQ. ker je vrednost morskih rezervatov, v katerih je prepovedan ribolov, kot učinkovitega orodja za zaščito morskih ekosistemov in uspešno upravljanje ribištva široko priznana pod pogojem, da njihova določitev in varovanje izpolnjujeta številne minimalne standarde,
- AR. ker bi bilo treba največjo pozornost nameniti strateškemu pomenu ribogojstva in njegovega razvoja na ravni Skupnosti tako v ekonomsko-socialnem in okoljskem smislu kot v smislu zanesljive preskrbe s hrano; ker mora sektor vseeno preprečiti škodo na lokalnih morskih ekosistemih ali izčrpanosti divjih staležev, zlasti majhnih pelagičnih vrst, ki se jih lovi za krmljenje mnogih vrst v ribogojstvu,
- AS. ker je sektor morskih sadežev sestavni del ribiškega sektorja in je precej pomemben na nekaterih obalnih območjih, ročno pobiranje morskih sadežev pa v glavnem opravljajo ženske; ker bi bilo treba te dejavnosti v celoti vključiti v področje uporabe nove SRP,
- AT. ker bo EU morala uskladiti svojo razvojno politiko in SRP ter v okviru svoje politike razvojnega sodelovanja s tretjimi državami ribiškemu sektorju nameniti več materialnih, človeških, tehničnih in proračunskih virov,
- AU. ker bi morale regionalne organizacije za upravljanje ribištva in sporazumi o partnerstvu v ribiškem sektorju čedalje pomembneje vplivati na uporabo in trajnostno izkoriščanje ribolovnih virov v vodah Skupnosti in mednarodnih vodah, čeprav so bile v nekaterih nedavnih pregledih uspešnosti teh organizacij ugotovljene resne pomanjkljivosti v njihovem delovanju, zaradi česar je generalna skupščina ZN pozvala k takojšnjemu ukrepanju za izboljšanje njihovega delovanja,
- AV. ker bi morali imeti regionalni upravni organi osrednjo vlogo pri rabi in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v vodah Skupnosti, tako da bi lahko sprejemali odločitve na primernejši ravni upravljanja z vključitvijo zainteresiranih strani,
- AW. ker je zunanja politika v okviru SRP bistvena za zagotavljanje preskrbe industrije in potrošnikov, saj prihaja več kot tretjina proizvodnje Skupnosti iz mednarodnih ribolovnih območij in voda, ki pripadajo izključnim ekonomskim conam tretjih držav,

Četrtek, 25. februar 2010

- AX. ker je nezakonit, neprijavljen in nereguliran ribolov ena največjih groženj trajnostnemu izkoriščanju živih vodnih virov in ogroža same temelje SRP, pa tudi mednarodna prizadevanja za spodbujanje boljšega upravljanja oceanov, in ker je namen Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o oblikovanju nadzornega sistema Skupnosti, ki se bo začela kmalu izvajati, nadaljnje spodbujanje nadzora, upravljanja in usklajevanja,
- AY. ker se 60 % rib, porabljenih v Evropski uniji, ulovi v vodah zunaj EU, med vzroki za tako visok delež pa je tudi neuspeh SRP pri ohranjanju ravni staležev rib, ki je potrebna za zadovoljitev povpraševanja državljanov EU,
- AZ. ker je Komisija že potrdila, da so na trg Skupnosti prišli proizvodi, ki niso ustrezali najmanjšim velikostim, določenim v EU, zlasti zaradi neizvajanja tržnih standardov za zamrznjene proizvode,
- BA. ker številna delovna mesta v ribiškem sektorju zdaj zasedajo delavci iz tretjih držav, saj to delo postaja vse manj privlačno za mlade ljudi iz Skupnosti,
- BB. ker je oster padec cen večine vrst rib v zadnjih letih zelo negativno vplival na prihodke proizvajalcev, sočasno pa je prišlo do povečanja proizvodnih stroškov, ki jih proizvajalci ne morejo prenesti na začetno prodajno ceno,
- BC. ker je prišlo do spremembe tržnih struktur za ribiške proizvode in prehoda od sprejemljivega ravnovesja med proizvajalci in kupci pripeljala v položaj, ki ga lahko slednji vse bolj zaznavajo kot oligopol in je rezultat koncentracije distribucijskih in nabavnih verig,
- BD. ker veliko blaga, ki ga izvozijo tretje države, povzroča resne težave konkurenčnosti sektorja Skupnosti, saj ne ustreza standardom in sistemom nadzora, ki veljajo za proizvajalce in potrošnike Skupnosti, kar proizvajalcem Skupnosti povečuje proizvodne stroške,
- BE. ker takšno padanje cen dolgoročno tudi potrošnikom ne koristi,

Splošni vidiki

1. pozdravlja pobudo Komisije, da predstavi zeleno knjigo, ki je podlaga za postopek posvetovanja in pomembno razpravo o ovirah in izzivih sedanje SRP ob upoštevanju njene nujne in temeljite reforme, ter poziva, da je treba upoštevati tudi stališča zainteresiranih strani;
2. meni, da je sedanja reforma ključna za prihodnost evropske ribiške industrije ter da v primeru neuspeha pri sprejemanju in izvajanju radikalne reforme morda ob naslednji reformi več ne bo ne rib ne ribiške industrije;
3. se strinja z zeleno knjigo, da so za ekonomsko in socialno trajnost potrebni produktivni ribiški staleži in delujoči morski ekosistemi, zaradi česar je ekološka trajnost temeljno izhodišče za ekonomsko in socialno prihodnost evropskega ribištva;
4. pozdravlja tudi glavna načela, ki jih je Komisija opredelila za učinkovito in uspešno reformo SRP, zlasti da je treba sektorju zaupati večjo odgovornost na podlagi vzpostavitve ugodnih pogojev za dobre ribolovne prakse, prilagoditi in zagotoviti modele dolgoročnega upravljanja ribištva, da bi dobili instrumente, s katerimi bi dopolnjevali in izboljšali veljavni enotni tradicionalni sistem celotnega dovoljenega ulova (TAC) in kvot ter rešiti težavo presežne zmogljivosti flot;

Četrtek, 25. februar 2010

5. pozdravlja analizo Komisije o petih strukturnih pomanjkljivostih sedanje skupne ribiške politike ter se strinja z oceno, da mora biti reforma osredotočena na pet vidikov: globoko zakoreninjen problem prekomerne zmogljivosti flote; nenatančne cilje politike, katerih posledica so pomanjkljive smernice za sprejemanje odločitev in izvajanje; sistem odločanja, ki spodbuja kratkoročne cilje; okvir, ki ne zagotavlja zadostne odgovornosti za industrijo; pomanjkanje politične volje za zagotavljanje upoštevanja predpisov in dejstvo, da teh predpisov tudi industrija ne upošteva dovolj;
6. pozdravlja priznanje, da je treba izvajati preprostejši okvir, da bi se dosegli optimalni rezultati ukrepov, ki bodo sprejeti, in zato poudarja, da je pomembno okrepiti prizadevanja v tej smeri;
7. ponovno poudarja, da bi moral biti glavni cilj SRP zagotovitev prihodnosti ribištva in ribičev, in sicer z zagotavljanjem obnavljanja populacij rib in ponovno vzpostavitvijo ekonomsko uspešnega delovanja sektorja;
8. ponovno poudarja, da mora SRP zagotoviti dolgoročno trajnost ribištva, če naj sektor prispeva k zagotavljanju socialno-ekonomskega preživetja obalnih skupnosti, javne preskrbe z ribami ter suverenosti pri preskrbi s hrano in njene zanesljivosti, ter k izboljšanju življenjskih pogojev ribičev in s tem zagotavljanju trajnostnega razvoja obalnih območij, ki so najbolj odvisna od ribolova;
9. meni, da je treba z upravljanjem ribištva minimalizirati vpliv ribolovnih dejavnosti na sorodne in odvisne vrste ter da je treba pred pomembnimi odločitvami opraviti presojo vpliva na okolje, kar že velja v večini drugih industrij;
10. poudarja, da je sedanja SRP ena najcelovitejših politik Skupnosti, v skladu s katero ima Skupnost veliko pristojnost in s tem odgovornost na področju upravljanja morskih virov, in poziva k večji vključenosti zainteresiranih strani;
11. poudarja, da se SRP 27 let po svoji vzpostavitvi kljub obsežni reformi leta 2002 spoprijema z resnimi težavami nekaterih ribištev, ki jih zaznamujejo prelov, prevelika zmogljivost nekaterih delov flote, ki jo je treba jasno opredeliti, energetska neučinkovitost in potratnost, pomanjkanje zanesljivih raziskav staležev rib ter drugi dejavniki, kot so sedanje ekonomsko in socialno nazadovanje sektorja, globalizacija trga za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva, posledice podnebnih sprememb in postopno siromašenje virov zaradi slabega zdravstvenega stanja morskih ekosistemov;
12. meni, da bi morale vse ribiške politike upoštevati številne razsežnosti (socialno, okoljsko in ekonomsko), ki zahtevajo celovit in uravnotežen pristop, nezdružljiv s pogledom, po katerem bi bile razvrščene po pomembnosti na podlagi predhodne opredelitve prednostnih nalog;
13. poudarja, da cilja, kot sta zagotavljanje uspešnega delovanja ribiškega sektorja, ki sodi med sektorje strateškega pomena, in preživetja ribiških skupnosti na eni strani ter ohranjanje trajnosti morskih ekosistemov na drugi, nista nezdružljiva;
14. meni, da težav, kot so prelov, presežna zmogljivost flot, prekomerne naložbe in potratnost ne bi smeli obravnavati kot endemične ali splošne, temveč kot značilne za posamezne flote in ribištva, ter da bi jih bilo treba odpravljati z upoštevanjem teh posebnosti;
15. poudarja, da je Parlament v prejšnjih parlamentarnih obdobjih opozarjal, da noben izvajalec ne upošteva predpisov SRP v zadostni meri, ter pristojne organe v EU in države članice večkrat pozval, naj izboljšajo nadzor, uskladijo merila za inšpekcijske preglede in kazni ter sisteme za poročanje o ulovu, zagotovijo, da bodo rezultati inšpekcijskih pregledov pregledni, in okrepijo sistem Skupnosti za te preglede, da bi se z vključitvijo glavnih udeleženih subjektov vzpostavila kultura upoštevanja predpisov, ti subjekti pa bi dobili večjo odgovornost;

Četrtek, 25. februar 2010

16. ugotavlja, da nova uredba o nadzoru vsebuje vrsto ukrepov, katerih uspešnost in stroškovno učinkovitost je mogoče kritično ovrednotiti v okviru reforme SRP;
17. poudarja, da številne težave SRP izhajajo iz neuspešnega izvajanja načela dobrega upravljanja;
18. poudarja, da z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe Parlament ni več le posvetovalno telo, ampak bo tudi na področju ribištva postal sozakonodajalec, ki si bo pristojnost odločanja, razen pri določanju celotnega dovoljenega ulova in kvot, delil s Svetom;
19. poudarja, da bi morale imeti regionalne organizacije za upravljanje ribištva in sporazumi o partnerstvu v ribiškem sektorju ključno vlogo pri upravljanju in uveljavljanju dobrih ribolovnih praks na območjih, za katere so pristojni, in področjih uporabe ter da bi se morala EU zavzemati za spodbujanje kar najvišjih standardov ohranjanja in upravljanja ribištva;
20. meni, da bi bilo treba določiti regionalne upravne organe v vodah EU, v katerih bodo sodelovale države članice in ustrezne zainteresirane strani in ki bodo imeli ključno vlogo pri upravljanju in uporabi preizkušenih ribolovnih praks na zadevnih območjih pristojnosti EU;
21. poudarja, da bi se reforma SRP morala končati v začetku leta 2011, da bi bila ustrezno upoštevana v razpravah o prihodnjem finančnem okviru EU in da bi zagotovili polno izvajanje reformirane SRP;
22. poudarja, da bi bilo treba za minimiziranje škodljivih vplivov na morske ekosisteme upoštevati znanstvena dognanja in uporabne tehnične raziskave potreb sektorja in da je treba vzpostaviti in postopno izboljševati politiko za ohranjanje in trajnostno upravljanje ribolovnih virov z vključevanjem in sodelovanjem raziskovalcev zadružnega sektorja kot opazovalcev in polnopravnih predstavnikov v regionalnih svetovalnih svetih; poleg tega poudarja, da morebitno pomanjkanje natančnih znanstvenih podatkov o ribištvu in morskih ekosistemih ne bi smelo zadržati uvedbe previdnostnega pristopa v novi skupni ribiški politiki;
23. poudarja, da kljub zapletenim postopkom za spremembo modelov upravljanja ribištva in težavam, zlasti pravnim, do katerih prihaja v tem procesu, ti niso nepremostljivi, kar dokazuje uspešna uporaba drugih modelov upravljanja drugod po svetu; poziva Komisijo, naj pozorno preuči, ali je mogoče uvesti nove modele upravljanja, ki bi dopolnjevali obstoječe modele upravljanja ribištva;
24. opozarja na dejstvo, da presežna zmogljivost ostaja resna težava in nekateri deli evropske flote, zlasti za mali ribolov, kljub že opravljenim razpremam, niso dovolj obnovljeni in še vedno obstajajo zastarela ali zelo stara plovila, ki bi jih bilo treba posodobiti ali zamenjati, da bi zagotovili večjo varnost na krovu in zmanjšali onesnaževanje, pri tem pa ne bi povečali njihovih ribolovnih zmogljivosti;
25. poudarja pomen združenj ribičev, organizacij proizvajalcev in drugih združenj v sektorju za nemo-teno delovanje in razvoj tega sektorja;
26. poudarja, da bo uspešnost ribogojstva odvisna od podjetjem prijaznega okolja na nacionalni in/ali lokalni ravni ter da bi morale države članice in regionalni organi razpolagati s primernim okvirom Skupnosti za usklajen razvoj sektorja in uresničitev vseh njegovih možnosti za ustvarjanje blaginje in delovnih mest, ki dajejo prednost ribičem, katerih dejavnosti propadajo;

Četrtek, 25. februar 2010

27. poudarja, da bi rast prebivalstva v Evropski uniji in državah njenih prihodnjih širitev ter dejavniki podnebnih sprememb lahko pomembno vplivali na sedanjo strukturo upravljanja ribolova in ribogojstva;
28. s presenečenjem ugotavlja, da ključna vloga ribiških pristanišč za ribiški sektor ni omenjena v zeleni knjigi, saj imajo glavno vlogo pri iztovu rib ter pri objektih za shranjevanje in distribucijo; zato poziva Komisijo, naj poudari vlogo pristanišč v ribiškem sektorju, ker se je z razvojem ustvarila tudi potreba po nadgradnji infrastrukture; meni, da bodo tudi evropska ribiška pristanišča v prihodnosti lahko prispevala k razvoju in zagotavljanju sistemov certificiranja ter k boljši sledljivosti ulova;
29. poudarja, da je polno sodelovanje žensk v dejavnosti v tem sektorju, enakopravno z moškimi, temeljni cilj, ki se mora odražati v vseh politikah in ukrepih, ki se oblikujejo in sprejmejo za ta sektor;
30. ponovno poudarja, da je ribištvo zelo pomembna dejavnost ne le na področju hrane, ampak tudi na socialnem, športnem in kulturnem področju, da je v številnih obalnih regijah Evrope glavni, v nekaterih tudi pa edini način preživetja za številne družine, ki so od njega neposredno ali posredno odvisne, medtem ko v povezavi z drugimi pomorskimi dejavnostmi prispeva k požitvi obale in povezavi njenega gospodarskega in socialnega tkiva;
31. meni, da je treba ceniti in spoštovati vlogo žensk v ribištvu ter trajnostnem razvoju ribolovnih območij; poziva države članice, naj sprejmejo ukrepe, ki so potrebni, da bodo ženske, ki pomagajo možem, uživale najmanj tako raven zaščite, kot jo imajo samozaposleni, in sicer pod enakimi pogoji, kot veljajo za samozaposlene, med drugim glede dostopa do poklica in pravice do ribolova; poziva Komisijo in države članice, naj sodelujejo pri spodbujanju in vključevanju načela enakih možnosti na različnih stopnjah izvajanja Evropskega sklada za ribištvo (tudi na stopnjah načrtovanja, izvajanja, spremljanja in vrednotenja), kot je določeno v členu 11 Uredbe (ES) št. 1198/2006;
32. poziva Komisijo, naj zagotovi, da najbolj ogrožene skupine v ribiškem sektorju, zlasti ženske delavke, ribičke in školjarice, ne bodo zapostavljene pri dodeljevanju pravic dostopa do virov, tako da se spodbudi njihovo sodelovanje v regionalnih svetovalnih svetih;
33. vztraja, da bi je treba pri prihodnjih spremljevalnih finančnih ukrepih upoštevati cilje nove SRP; v zvezi s tem meni, da bi morala finančna sredstva, o katerih bodo potekala pogajanja v okviru novega večletnega finančnega okvira 2014–2020, vključevati večji proračun za SRP, ki bo ustvaril finančne pogoje, potrebne za polno izvajanje in praktični razvoj sprejetih reformnih smernic; poudarja, da skupna ribiška politika predpostavlja pravično financiranje Skupnosti, da se zagotovi takšno izkoriščanje vodnih virov, ki zagotavlja gospodarsko, okoljsko in socialno trajnost; zavrača vsak poskus ponovne nacionalizacije stroškov SRP;
34. meni, da je zaporedno zmanjševanje pomoči Skupnosti ribiškemu sektorju, določeno v veljavnem večletnem finančnem okviru 2007–2013, zlasti zmanjšanje sredstev za Evropski sklad za ribištvo in skupno organizacijo trga, eden od dejavnikov, ki so prispevali k poslabšanju razmer v sektorju;
35. vztraja pri ohranitvi konvergenčnega načela pri dodeljevanju strukturnih in kohezijskih finančnih sredstev, vključno z Evropskim skladom za ribištvo, ob upoštevanju načela solidarnosti ter ekonomske in socialne kohezije;
36. meni, da je treba uvesti prehodno obdobje, s katerim bo to reformo SRP mogoče ustrezno uskladiti s sedanjim okvirom te skupne politike;

Četrtek, 25. februar 2010

Posebni vidiki

Zaščita in ohranjanje virov ter znanstvena dognanja

37. meni, da morajo biti zaveze SRP za odpravo ekonomskih in socialnih posledic, ki so nastale zaradi zmanjšanja ribolovnih zmogljivosti, pa tudi večje onesnaženosti in večje mednarodne konkurence, skladne z dolgoročno trajnostjo sektorja;

38. se zavzema za sprejetje ekosistemskega pristopa v okviru SRP, ki bi ga bilo treba v enaki meri upoštevati pri izvajanju vseh gospodarskih dejavnosti, kadar te vplivajo na morsko okolje, s poudarkom na celostnem upravljanju obalnih pasov, kjer se nahajajo zapleteni ekosistemi in kjer je treba paziti na občutljivo ekološko ravnovesje, ko gre za okoljske, gospodarske, socialne, rekreativne in kulturne interese; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj zagotovi, da reforma SRP vključuje ukrepe, sprejete za boj proti podnebnim spremembam, in zagotovi ustrezno financiranje za izvajanje teh ukrepov;

39. vztraja, da je treba pri reformi SRP še naprej upoštevati previdnostno načelo iz kodeksa odgovornega ribištva in newyorškega sporazuma, da bi preprečili ogroženost preživetja in/ali trajnosti vrst v prihodnje;

40. meni, da bi bilo treba lokalnim ribolovnim skupnostim vedno dati prednostni dostop do staležev rib, čeprav bi morale pravice za dostop temeljiti na posodobljenih merilih in ne več zgolj na merilu zgodovinskega ulova, ter da bi bilo treba pri ugotavljanju, kdo ima pravico loviti ribe, postopoma uveljaviti okoljska in socialna merila, ki bi morala vključevati selektivnost ribolovnega orodja ter s tem povezan prilov in zavržke, povzročanje motenj v morskem okolju, prispevek k lokalnemu gospodarstvu, porabo energije in emisije CO₂, kakovost končnih proizvodov ter zaposlovanje in skladnost s pravili SRP, in da bi bilo treba dati prednost ribolovu za prehrano ljudi; je prepričan, da bi lahko uporaba takšnih meril pospešila prehod k izboljšanim ribolovnim praksam ter k okoljsko, socialno in ekonomsko bolj trajnostni ribiški industriji;

41. meni, da so bile prej zgodovinske pravice zaščiten z načelom relativne stabilnosti in da bo kakršen koli nov režim upravljanja moral ohraniti prednosti, do katerih so obalne skupnosti upravičene po tem načelu;

42. meni, da so zavržki rib netrajnostna ribolovna praksa, ki bi jo bilo treba postopno opustiti z vzpostavitvijo pozitivnih, po potrebi pa tudi negativnih spodbud za ribiče, da bi ti izboljšali svojo selektivnost; meni, da bi bilo treba v primeru, da s spodbudami ne bi zmanjšali zavržkov v primernem času, uvesti prepoved zavržkov;

43. vztraja, da bodo zgoraj omenjena dolgoročna trajnost sektorja, sprejetje ekosistemskega pristopa, uporaba previdnostnega načela in izbira primernega orodja prišli v poštev le v okviru decentralizirane ribiške politike, pri čemer bodo odločitve sprejete na podlagi tega, kar najbolj ustreza razmeram v posameznih ribištvi in morskih regijah;

44. meni, da je treba zagotoviti učinkovito zaščito obalnih območij, ki so okoljsko zelo občutljiva (gre namreč za glavna območja za razmnoževanje in drstišča bioloških virov);

45. poziva Komisijo, naj oceni učinke, ki bi jih izvajanje ukrepov, sprejetih za boj proti podnebnim spremembam, lahko imelo na ribištvo in morsko okolje;

46. meni, da je treba opraviti celovit pregled flote in ga primerjati z razpoložljivimi ribolovnimi viri, da bi določili, katere flote so v ravnovesju z viri ter katere je treba skrčiti in za koliko, kot zahteva Uredba (ES) št. 2371/2002;

Četrtek, 25. februar 2010

47. poudarja, da morajo države članice v skladu z novo uredbo o nadzoru, sprejeto 20. novembra 2009, (Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009, člen 55(1)) zagotoviti, „da rekreacijski ribolov na njihovem ozemlju in v vodah Skupnosti poteka v skladu s cilji in pravili skupne ribiške politike“;

48. poziva Komisijo, naj preuči socialne posledice velike škode, ki jo ribištvo povzročajo nekateri ribji plenilci, kot so prevelike populacije tjulenjev in kormoranov;

49. poudarja, da so na nacionalni in evropski ravni potrebne večje naložbe v uporabne raziskave in znanstveno delo na področju ribištva, da bi spodbudili organizacije za skupne raziskave, ki so v zadnjih letih povečale obseg svojega znanja in izkušenj, ter poudarja, da mora biti ribiški sektor bolje vključen v tematska področja okvirnih programov za spodbujanje raziskav; poudarja, da je treba raziskave in znanstveno delo v zvezi z ribištvom usklajevati na evropski ravni; meni, da je treba zmanjšati negotovosti v znanstvenih ocenah ter pridobiti ustrezne socialne in ekonomske podatke in jih vključiti v te ocene; meni, da bi si bilo treba prizadevati za vključitev informacij zainteresiranih strani v te ocene; poudarja, da bo novi ekosistemski pristop vključeval multidisciplinarne raziskave;

50. poudarja, da so znanstvene raziskave ribištva bistveno orodje za upravljanje ribištva, ki je nepogrešljivo za opredelitev dejavnikov, ki vplivajo na razvoj ribolovnih virov, za opravljanje kvantitativne ocene in razvijanje modelov, ki omogočajo napoved razvoja ribolovnih virov, pa tudi za izboljšanje ribiškega orodja, plovil ter delovnih pogojev in varstva ribičev ob upoštevanju njihovega znanja in izkušenj;

51. poudarja, da morajo znanstvene raziskave upoštevati socialno, okoljsko in ekonomsko razsežnost ribolovne dejavnosti; meni, da je treba oceniti vpliv različnih sistemov/instrumentov za upravljanje ribištva na zaposlovanje in dohodke v ribiških skupnostih;

52. poudarja, da je treba raziskovalcem in tehničnim strokovnjakom, vključenim v znanstvene raziskave na področju ribištva, zagotoviti ustrezne delovne pogoje, pravice in plačilo;

53. meni, da bi morali regionalne in nacionalne uprave ter zaposleni in organizacije proizvajalcev čedalje bolj uporabljati informacijsko tehnologijo, povezano s sektorjem, in informatizirane sisteme za zbiranje in prenos podatkov, da bi omogočili večji dostop do informacij in povečali njihovo preglednost;

54. meni, da bi morala biti obvezna uporaba novih tehnologij (za nadzor ribištva) na krovu ribiških plovil uvedena postopno in s prehodnim obdobjem, da bi se sektor temu lažje prilagodil;

55. priznava, da so tako ciljne vrste kot neciljne vrste, na primer ribe, morski psi, želve, morske ptice in morski sesalci čuteča bitja, ter poziva Komisijo, naj nameni podporo razvoju metod ulova in zakola, ki bodo zmanjšale nepotrebno trpljenje morskih živali;

Donosnost dejavnosti in povečanje vrednosti v sektorju

56. poudarja, da bi morala reforma SRP upoštevati, da je EU sklenila, da bi bilo treba izkoriščanje ribolovnih virov upravljati ob upoštevanju cilja največjega trajnostnega donosa, ki bi ga bilo treba razumeti kot zgornjo mejo za raven izkoriščanja in ne kot cilj, vendar poudarja, da bi bilo treba to uskladiti z večvrstnim pristopom, ki upošteva stanje vseh vrst, ki se lovijo, in se izogiba sedanjemu pristopu uporabe največjega trajnostnega donosa po posameznih staležih; meni, da je ta cilj priporočljivo izvajati na operativni način in ga utemeljiti z znanstvenimi podatki ter da je treba spremljati njegove ekonomsko-socialne posledice;

Četrtek, 25. februar 2010

57. poudarja pomembnost ekonomske in politične podpore sodelovanju med ribiči in raziskovalci, ki bi omogočila, da bi podani nasveti temeljili na podlagi, ki bolj realno odraža razmere na morju, in bi jih lahko hitreje uporabili;

58. poudarja pomen ribiške industrije za socialno-ekonomski položaj, zaposlovanje ter spodbujanje ekonomske in socialne kohezije v najbolj oddaljenih regijah; opozarja, da najbolj oddaljene regije Skupnosti na socialno-ekonomskem področju zaostajajo zaradi oddaljenosti, ostoške lege, majhnosti, težavne topografije in podnebja, ekonomske odvisnosti od maloštevilnih proizvodov, zlasti ribiških proizvodov, majhnosti trgov in dvojne narave teh regij (kot regije Skupnosti in kot ozemlja na območju držav v razvoju) in da te lastnosti na nekaterih področjih SRP upravičujejo pozitivno diskriminacijo, zlasti glede pomoči za posodobitev in obnovo flot;

59. poziva Komisijo, naj prizna posebnosti najbolj oddaljenih regij, otoških skupnosti, katerih ekonomsko preživetje je skoraj v celoti odvisno od ribištva, in razlike med njimi, ter spodbuja ukrepe, ki ustrezajo biološki in socialni trajnosti ribištva v teh regijah;

60. podpira nadaljevanje ribištva POSEI (sistem nadomestila za dodatne stroške, ki nastanejo pri trženju nekaterih ribiških proizvodov iz najbolj oddaljenih regij), podobno kot pri kmetijstvu POSEI; v zvezi s tem meni, da bi moral ta program ostati trajno veljaven, saj gre pri statusu najbolj oddaljene regije za stalen dejavnik;

61. meni, da je treba v ribiškem sektorju vzpostaviti medpoklicne grozde, ki bi vključevali lastnike, delavce, predelovalce, posrednike itd. ter spodbujali dialog med različnimi udeleženci v sektorju;

62. poziva Komisijo, naj pripravi posebne programe Skupnosti za podporo malemu obalnemu ribolovu in neindustrijskemu ribolovu ter sektorju morskih sadežev (dejavnosti, ki jih navadno izvajajo mali in srednji obrati), da bi jim pomagali pri odpravljanju tradicionalnih strukturnih težav z boljšim izkoriščanjem priložnosti, ki jih ponuja Evropski sklad za ribištvo, katerega številni ukrepi so že namenjeni izključno malim in srednjim podjetjem, in zlasti s pomočjo pri pridobivanju boljšega dostopa do trgov in povečevanju vrednosti njihovih proizvodov;

63. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo ustrezno usposabljanje ribičev in kapitanov, vključno z obveznimi izobraževalnimi programi o dobri praksi v ribolovu in o osnovah morske ekologije za tiste, ki potrebujejo poklicne kvalifikacije, da bi izboljšali njihove kvalifikacije, povečalo ugled poklica in pritegnilo mlade, ki se znajo bolje prilagajati in bi bili pripravljene na poklicno mobilnost, imeli bolj podjetniški odnos do sektorja ter vanj vključili vse tehnične, znanstvene in kulturne elemente, ki so potrebni, da se preseže razširjeno dojemanje ribiškega poklica kot obrobne dejavnosti;

64. poudarja, da so poklicne kvalifikacije glavni dejavnik za izboljšanje produktivnosti in zvišanje plač; poudarja, da so kvalificirana delovna mesta značilna za tehnološko napredna podjetja in navadno pomenijo boljše plačilo, boljše poznavanje standardov (in s tem večjo verjetnost za njihovo izpolnjevanje) ter boljše razumevanje in upoštevanje medsebojnih vplivov med ribištvom in ekosistemi;

65. meni, da je treba vsem ribičem in zaposlenim v sektorju morskih sadežev, moškim ali ženskam, zagotoviti lažji dostop do finančnih instrumentov Evropske unije in enak status v vseh državah članicah, da bi jim zagotovili socialne varnosti in zaščito v sistemih socialnega varstva držav članic; poudarja, da je treba vzpostaviti strategijo za finančno pomoč zaposlenim v ribištvu, ki bi zaradi prilagoditve ribolovnih zmogljivosti razpoložljivim ribolovnim virom oziroma načrtom za obnovo ribjih staležev lahko doživeli upad dejavnosti ali izgubili delovna mesta;

Četrtek, 25. februar 2010

66. poziva države članice, naj v skladu s svojimi zakonodajami s področja dela sklenejo kolektivne pogodbe, ki jih bodo evropske flote morale sprejeti za izboljšanje delovnih pogojev in varnosti;

67. meni, da je treba zagotoviti tesnejšo povezanost proizvajalcev s tržno verigo za sveže ribe in druge ribiške proizvode, zmanjšati število vmesnih členov v verigi, omogočiti čedalje večjo vključenost organizacij proizvajalcev in drugih zainteresiranih strani v upravljanje ribištva in trženje ribiških proizvodov, da bi bil ribolovni podsektor čim bolj donosen, ter spodbujati in podpirati neposredno prodajo in vse tržne dejavnosti proizvajalcev, ki lahko skrajšajo verigo;

68. oziva Komisijo, naj izboljša obveščanje potrošnikov o poreklu in kakovosti ribiških proizvodov, oblikuje poseben program za okoljsko označevanje in etiketiranje, ki bi povečal vrednost ribiških proizvodov in spodbujal zdravje potrošnikov ter bi temeljil na skrbnem spremljanju in popolni sledljivosti – od pridobivanja surovin do trženja končnih proizvodov, kar bi veljalo za prodajo tako svežega ulova kot predelanih proizvodov iz ribolovnih dejavnosti ali ribogojstva;

69. potrjuje, da je treba za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva, ki vstopajo na trg Skupnosti, vključno z uvozom, zagotoviti strogo upoštevanje ukrepov za spremljanje in certificiranje, da bi potrdili njihovo istovetnost ter se prepričali, da gre za proizvode trajnostnega ribištva in da so ti proizvodi ustrezno predelani; poudarja, da je treba pri uvoženih proizvodih zagotoviti njihovo sledljivost in izpolnjevanje zdravstvenih, okoljskih in socialnih zahtev, ki veljajo za proizvode Skupnosti, da bi ustvarili enake pogoje na trgu Skupnosti;

Modeli upravljanja, decentralizacija, večja odgovornost in nadzor

70. poudarja, da je glede na to, da je ribolov dejavnost, ki izkorišča samoobnovljiv vir, prva in temeljna naloga upravljanja ribištva neposreden ali posreden nadzor skupnega ribolovnega napora na tak način, da se uresniči cilj o zagotavljanju javne preskrbe z ribami v okviru trajnosti virov;

71. meni, da je treba nujno vzpostaviti politični okvir, ki bo omogočal srednjeročno in dolgoročno sprejemanje odločitev o sektorju ob uporabi različnih operativnih načrtov v skladu s posebnostmi morskih ekosistemov, ribištva in značilnostmi posameznih evropskih flot in sektorjev;

72. meni, da se dolgoročni strateški cilji sicer lahko oblikujejo na ravni EU, vendar je treba dejansko odgovornost za pripravo in izvedbo posameznih operativnih načrtov dodeliti državam članicam in regionalnim organom, evropske institucije pa naj zagotavljajo uresničevanje osrednjih ciljev;

73. meni, da je treba za vsa ribištva in/ali geografske ribolovne regije pripraviti dolgoročne načrte upravljanja in obnove; poziva, naj bodo ti načrti previdnostno naravnani, temeljijo na znanstvenem mnenju in izpolnjujejo dosledna merila, ki bodo zagotavljala ekosistemski pristop; meni, da bi bilo treba načrte redno spremljati, da se jih lahko po potrebi prilagodi novim okoliščinam;

74. meni, da je treba načrte upravljanja in obnove znanstveno oceniti in s simulacijami natančno preizkusiti, da bi se prepričali, da bodo njihovi cilji z veliko verjetnostjo uresničeni, kljub številnim neznankam, ki so nujno prisotne v naših znanstvenih dognanjih o morskem okolju in značilnostih staležev rib;

75. poziva Komisijo, naj preuči vse alternativne ukrepe za zmanjšanje preloma ter možnosti za posodobitev nekaterih delov flote, ne da bi pri tem povečali ribolovno zmogljivost;

Četrtek, 25. februar 2010

76. meni, da bi se završki občutno zmanjšali, če bi bil ribiški sektor bolj neposredno udeležen pri oblikovanju in upravljanju skupne ribiške politike; meni, da je treba čim bolj podpreti poskuse z upravljanjem, ki temelji na rezultatih; meni, da bo zato treba revidirati uredbo o nadzoru (Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009), čeprav je bila sprejeta šele proti koncu leta 2009;

77. meni, da je treba pri sistemu upravljanja ribiškega sektorja opustiti tradicionalni vertikalni pristop (od zgoraj navzdol) in dati prednost načeloma regionalizacije in subsidiarnosti (horizontalna decentralizacija), ne da bi to vodilo do regionalne diskriminacije ali oviralo skupno izvajanje ribiške politike, oceni načela relativne stabilnosti in temu, ali ocena kaže, da je potrebna prožnejša uporaba tega načela, ter sodelovanju zaposlenih v sektorju in drugih zainteresiranih strani; glede na raznolikosti flote Skupnosti odločno zavrača vse poskuse, da bi sprejeli univerzalen model Skupnosti za upravljanje ribištva, in namesto tega poziva k upoštevanju posebnosti različnih evropskih morij; poudarja pa, da enake možnosti za proizvajalce na evropskem trgu ali usklajevanje konkurenčnih pogojev ne smejo postati ogroženi;

78. poziva Komisijo, naj si prizadeva za ločen, jasno opredeljen, liberalen in preprost model za upravljanje malega, obalnega ribolova s čim manj birokracije, v katerem evropske institucije določijo glavne cilje, ki naj jih države članice dosežejo v skladu z lastnimi strategijami;

79. priznava potencial, ki ga imata samostojno upravljanje in regionalizacija za nastanek kulture upoštevanja predpisov;

80. meni, da bodo lahko z vključitvijo zainteresiranih strani v pripravo in vodenje politik za upravljanje ribištva upravljalni ukrepi bolj učinkoviti, zato meni, da je treba priznati, spodbujati in motivirati pozitivne inovacije na ravni posameznika, na lokalni ravni ali ravni držav članic;

81. meni, da sta glede morebitne decentralizacije SRP potrebni širša razprava in študija, pri katerih bodo sodelovale vse zainteresirane strani na ravni institucij in sektorja;

82. poziva Komisijo, naj natančno preuči možnost za sprejetje novih modelov za upravljanje ribištva, ki bodo dopolnjevali sistem celotnega dovoljenega ulova (TAC) in kvot, razen kadar je ta sistem lahko še naprej primeren, saj bi takšni pristopi olajšali uvedbo politike odprave zavržkov in floti omogočili fleksibilnejše prilagajanje v skladu z dejansko raznovrstnostjo in razporeditvijo staležev; poziva Komisijo, naj preuči, ali bi bilo treba kaj spremeniti pri načelu relativne stabilnosti, zlasti pa pri tem, kako naj obalne skupnosti, ki so zelo odvisne od ribištva, dobijo prednost pri delitvi ribolovnih virov, in če, kakšne bi morale biti te spremembe;

83. meni, da bil sistem upravljanja na podlagi ribolovnega navora lahko pripomogel pri razvoju učinkovite politike odprave zavržkov in poenostavitvi sedanje upravne in nadzorne postopke, ki zahtevajo preveč časa in denarja tako od sektorja kot od uprav držav članic;

84. meni, da enotno merjenje ribolovnega navora, brez upoštevanja raznolikosti flot in orodja, ne zadostuje; meni, da je treba pri nadzoru ribolovnega navora upoštevati različne vrste, različno ribolovno orodje in ocenjen učinek ulova na staleže posameznih vrst;

85. meni, da bi morala vsaka sprememba modela za upravljanje vključevati prehodno obdobje za uporabo izključno v vsaki državi članici, da bi se izognili nenadnim spremembam in ocenili rezultate, preden se njihova uporaba razširi na raven Skupnosti;

86. meni tudi, da bi vsak nov model za upravljanje moral graditi na obstoječi ureditvi, ki temelji na relativni stabilnosti, a meni, da se prihodnja SRP ne bo mogla izogniti priznanju sedanjih razmer glede uporabe kvot in dati sistemu dovolj prožnosti za zaustavitev zaviranja gospodarske učinkovitosti in donosnosti naložb;

Četrtek, 25. februar 2010

87. meni, da bodo različni ukrepi za upravljanje ribolovnih virov toliko bolj razumljeni, sprejeti in uresničeni, kolikor večje bo sodelovanje, kolikor jasneje bodo opredeljeni cilji in kolikor večja bo ekonomska in socialna pomoč prizadetim; poudarja, da je treba uporabiti mehanizme za subvencije ali nadomestilo ribičem, ki so jih prizadele ekonomske in socialne posledice večletnih načrtov obnove in upravljanja ter ukrepov za zaščito ekosistemov;

88. meni, da bi morali regionalni svetovalni sveti ter druge zainteresirane strani in ocene, ki jih pripravi Agencija Skupnosti za nadzor ribištva, imeti dejavnejšo vlogo med reformo SRP in po njej ter da bi bilo treba tem organom zagotoviti logistične in finančne pogoje za polno in učinkovito izvajanje njihovih prenovljenih pristojnosti, za kar se je Parlament zavzel v svojih prejšnjih resolucijah, kot je zgoraj omenjena resolucija z dne 24. aprila 2009;

89. se zavzema za močnejše regionalne elemente pri odločanju, s katerimi bodo bolj kot doslej upoštevane regionalne značilnosti ekosistemov in naravnih pogojev za proizvodnjo, pri čemer je treba stalno krepiti vlogo regionalnih svetovalnih svetov;

90. poudarja pomen evropske agencije za nadzor ribištva v okviru reformirane SRP in opozarja, da je treba na področju nadzora ribištva zagotoviti usklajenost in objektivnost ter izvajati enoten in pravičen sistem predpisov in kazni in tako okrepiti zaupanje lastnikov plovil in ribičev v temeljno načelo enakega obravnavanja;

91. meni, da je treba v politiki nadzora SRP upoštevati naslednje:

- bolj neposreden nadzor Evropske komisije, ki bo v kar največji meri izkoristila možnosti, ki jih ponuja ustanovitev agencije za nadzor ribištva,
- poenostavitev zakonodaje s sprejetjem standardov, ki bodo kar najbolj prilagojeni doseganju ciljev,
- uporaba načela, v skladu s katerim mora kršitelj zakonodaje odpraviti škodo, prizadeto drugim izvajalcem, in
- postopek odločanja od spodaj navzgor, ki bo olajšal izvajanje sistema nadzora;

92. podpira razširitev politike prevzemanja večje odgovornosti s strani držav članice, v skladu s katero države članice, ki ne bi izpolnile svojih zavez na področju nadzora in ohranjanja, ne bi bile upravičene do sredstev iz strukturnih skladov in drugih pomoči Skupnosti v skladu s členom 95 nove uredbe o nadzoru; meni, da je bistvenega pomena, da se sredstva EU in držav članic za ribištvo prožno namenjajo le za dejavnosti in ukrepe, ki temeljijo na ekološko, ekonomsko in socialno trajnostnem ribištvu;

93. opozarja, da je nezakonit, neprijavljen in nereguliran ribolov oblika neloyalne konkurence, zaradi katere trpijo škodo vsi evropski ribiči, ki upoštevajo zakonodajo Skupnosti, nacionalno zakonodajo in zakonodajo tretjih držav ter odgovorno izvajajo svojo dejavnost;

94. opozarja, da nezakonit, neprijavljen in nereguliran ribolov moti pravično delovanje ribiškega trga in ogroža ravnovesje ekosistemov;

Četrtek, 25. februar 2010

95. spodbuja EU, naj sprejme odgovornost, ki jo ima kot največji uvoznik in trg rib na svetu, in prevzame pobudo pri obravnavi svetovnega problema nezakonitega ribolova, pri čemer naj izkoristi vse možnosti, ki so na razpolago, da bi boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu postal ena od glavnih tem v mednarodnih razpravah, in sicer zaradi velike škode, ki jo takšen ribolov povzroča okolju, vključno s slabljenjem odpornosti morskih ekosistemov proti vplivom podnebnih sprememb, ter zaradi ogrožanja zanesljive preskrbe s hrano;

Upravljanje ribolovnih flot Skupnosti

96. poudarja, da bi bilo treba z reformo SRP poiskati rešitve, ki zagotavljajo stabilno in trajno ravnotežje med ribolovnimi viri in zmogljivostjo flote;

97. ponovno opozarja, da je treba prilagoditi zmogljivosti ribolovne flote razpoložljivim virom, vendar poudarja, da bi morale Komisija in države članice količinsko opredeliti dejanski presežek zmogljivosti in ugotoviti, katere flote so prevelike glede na njihove sedanje ribolovne možnosti;

98. podpira drugačno obravnavo sektorjev globokomorskega ribolova in tistih, katerih struktura in poslovne zmogljivosti so enakovrednejše drugim gospodarskim dejavnostim, in za mali ribolov, ki je tesneje povezan z obalnimi območji in s posebnimi trgi, z manjšim obsegom proizvodnje na enoto ter z drugačnimi stroškovnimi in zaposlitvenimi strukturami;

99. podpira oblikovanje nove opredelitve malega ribolova in industrijskega ribolova ter prilagodljivejših meril, na katerih bosta temeljili ti opredelitvi, da bosta bolj prilagojeni raznolikemu ribištvu Skupnosti; zato poziva Komisijo, naj izčrpno in skrbno razišče velikost, značilnosti in razširjenost sedanje flote Skupnosti, pri čemer mora biti vsaka kategorija opredeljena na podlagi jasnih meril, tako da ne bo mogoča diskriminacija med podobnimi flotami ali med flotami iz različnih držav članic, ki delujejo v istih vodah;

100. poziva Komisijo, naj jasno opredeli presežno zmogljivost; meni, da je treba ugotoviti vzroke za presežno zmogljivost, zlasti pa ekonomske dejavnike, ki spodbujajo zmogljivost, ter preučiti morebitne povezave s tržno politiko ob zavedanju, da so tržne sile v nekaterih primerih glavni dejavnik, ki ga je treba upoštevati; meni, da bi morala merila za opredelitev flote Skupnosti preseči poenostavljena številčna merila in vključevati različne dejavnike vpliva za vsako regijo, s čimer bi dobili enoten in prožen model, ki bi lahko ustrezal razponu različnih razmer v floti Skupnosti;

101. meni, da morajo sedanji Evropski sklad za ribištvo in prihodnji strukturni skladi za ribiški sektor še naprej podpirati obnovo in posodobitev flot, kar zlasti velja za mali obalni ribolov in mali ribolov, saj ta podpora temelji na merilih varnosti (ki minimizirajo nesreče pri delu), higiene in udobja ter varstva okolja, varčevanja z gorivom in drugih merilih, zaradi katerih se ribolovna zmogljivost teh flot ne bo povečala;

102. meni, da bi bilo treba pri politiki podpore ribolovnim flotam upoštevati merila na podlagi zaslug, kot so: razvoj dobrih okolju prijaznih ribolovnih praks, spoštovanje kulture upoštevanja predpisov in izvajanje organizacijskih sistemov (organizacije proizvajalcev);

103. zagovarja ustanovitev sklada za razrez plovil, ki bi bil učinkovita in kratkoročna rešitev za presežne zmogljivosti, s pravili, ki bi državam članicam preprečevala onemogočanje njegove uporabe;

104. meni, da bi morala biti ribolovna flota dolgoročno zmožna samofinanciranja in ohraniti konkurenčnost na liberaliziranem trgu ribiških proizvodov, vendar poudarja, da se to lahko zgodi zgolj v SRP z modelom za upravljanje ribištva, ki bo spodbujal donosnost podjetij;

Četrtek, 25. februar 2010

Ribogojstvo in predelani proizvodi

105. je prepričan, da lahko močan, visokokakovosten in okoljsko trajnosten ribogojni sektor spodbudi rast v povezanih sektorjih in prispeva k razvoju obalnih in priobalnih območij ter podeželja, od njega pa bi imeli precejšnje koristi tudi potrošniki, in sicer v obliki ekološko pridelanih, hranljivih in visokokakovostnih živil;

106. meni, da bi bilo treba zaščito in konkurenčnost ribogojstva Skupnosti okrepiti z zagotavljanjem stalne obsežne pomoči za raziskave in tehnološki razvoj, načrtovanjem obalnih območij in porečij za lažji dostop do potrebnega prostora in vključitvijo posebnih potreb ribogojstva v tržno politiko EU; priznava pomembno vlogo, ki jo imajo organizacije proizvajalcev, ustanovljene v okviru skupne ureditve trga, ter poziva Komisijo, naj pri teh predpisih posebej obravnava posebne potrebe in zahteve ribogojnega sektorja;

107. meni, da so za trajnostni razvoj ribogojstva potrebni okolju prijazni obrati in proizvodne metode, vključno s trajnostnimi viri krme, da bi preprečili težave, kot je evtrofikacija voda, in spodbudili proizvodnjo izdelkov višje kakovosti z izpopolnjenimi zdravstvenimi standardi in oblikovanjem visokih standardov za organsko ribogojstvo in dobro počutje živali ter visoko ravno varstva potrošnikov; poudarja, da je treba vključiti spodbude za organsko ribogojstvo in si prizadevati za večjo učinkovitost ribogojnic;

108. meni, da je ribogojstvo sestavni del SRP, ki dopolnjuje ribolovni podsektor, zlasti na področju zagotavljanja preskrbe s hrano, zaposljivosti in obnavljanja staležev, še posebej najbolj čezmerno izkoriščanih vrst v naravi;

109. meni, da je treba podpreti naložbe v nove tehnologije na področju ribogojstva, med drugim v intenzivne sisteme, ki omogočajo recikliranje vode, v priobalno morsko in sladkovodno ribogojstvo ter v raziskave na področju gojenja novih vrst ekonomskega pomena in proizvodnje krme z manjšim vplivom na okolje, pri čemer je treba prednostno podpreti izboljšanje okoljske trajnosti; priznava obsežni potencial priobalnega ribogojstva ter poziva Komisijo, naj preuči posebne mehanizme, s katerimi bi podprli razvoj takega priobalnega morskega ribogojstva;

110. meni, da je treba uvesti predpise za vzpostavitev dobre tržne prakse (preverjanje kakovosti proizvodov, varstvo potrošnikov, carine) ter poštene konkurence pri ribiških proizvodih iz tretjih držav, razen pri proizvodih, za katere veljajo predpisi iz sporazumov EU s tretjimi stranmi;

111. meni, da je treba v primeru biološkega mirovanja flote zaradi obnovitve staležev rib upoštevati tudi konzervno industrijo, ko ni nadomestnih virov preskrbe z vrstami, za katere veljajo ti ukrepi;

112. poziva Komisijo, naj Svetu in Evropskemu parlamentu predloži predloge, ki bodo spodbujali iskanje novih ribogojških vrst, zlasti rastlinojedih, ki bodo visoke kakovosti in bodo imele dodano vrednost, ter raziskave in izmenjavo dobrih praks na ravni Skupnosti v zvezi s temi vrstami in z njimi povezanimi proizvodnimi in tržnimi metodami, da bi ustrezno odgovorili na okoljska vprašanja in jim zagotovili konkurenčnejši položaj glede na druga nova živila;

113. poudarja, da je pomembno financirati nosilce dejavnosti ribogojstva ne glede na njihovo velikost, glavno merilo pa bi moral biti njihov prispevek k socialnemu in gospodarskemu razvoju obalnega življenja;

Četrtek, 25. februar 2010

Trgi in trženje rib

114. ponavlja pritožbe, ki jih je sektor izrazil o povezanosti reforme skupne ureditve trga za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva s procesom reforme SRP – v nasprotju s tem, kar se je zgodilo s politiko za nadzor ribištva –, kar bo verjetno pomenilo, da bodo morali proizvajalci Skupnosti počakati do leta 2013, da bodo dobili nov okvir, ki jim bo pomagal povečati donosnost njihove dejavnosti; upa, da bo sporočilo Komisije o prihodnosti sedanje skupne ureditve trga predstavljeno čim prej;

115. meni, da bi bilo treba nujno opraviti daljnosežen pregled skupne ureditve trga za ribiške proizvode, da bi povečali njen prispevek k zagotavljanju prihodkov v sektorju, stabilnosti trgov, izboljšanju trženja ribiških proizvodov in povečanju ustvarjene dodane vrednosti;

116. poudarja, da je treba vzpostaviti mehanizme za spodbujanje koncentracije ponudbe, zlasti z ustanavljanjem in krepitevijo organizacij proizvajalcev;

117. poleg tega poziva k pripravi študije s podrobno analizo splošnega stanja glede koncentracije povpraševanja na trgu ribiških proizvodov, ki bi preverila, ali obstajajo tržne strategije, ki bi utegnile kršiti konkurenčna pravila in znižati cene za večino vrst;

118. meni, da je treba vzpostaviti mehanizme za posredovanje na trgu, zlasti pri ribištvu, kjer se uporablja model upravljanja, ki temelji na načelu prenosljivih ribolovnih pravic, da bi preprečili njihovo pretirano koncentracijo pri majhnem številu izvajalcev (varnostne klavzule), saj bi takšen položaj znotraj neke države članice lahko ogrozil preživetje njene flote malih ribičev, v primeru več držav članic pa bi bila lahko ogrožena trajnost sektorja v nekaterih od teh držav;

119. hkrati zahteva, da Komisija v svojih prihodnjih načrtih za obnovo in upravljanje analizira mogoče vplive in posledice na evropskem trgu, ki bi jih imelo zmanjšanje ulova in posledičen uvoz nadomestkov iz tretjih držav, ki bi pokrili pomanjkanje na trgu;

120. poudarja, da je treba zagotoviti skladnost skupne trgovinske politike s cilji SRP, da bi preprečili, da bi novo popuščanje EU (večstransko, regionalno ali dvostransko) glede zunanje tarifne in netarifne zaščite za ribiške proizvode ali proizvode iz ribogojstva, izničilo ali ogrozilo prizadevanja za zagotovitev dovolj donosnih trgov za proizvode Skupnosti;

121. meni, da bi bilo treba narediti vse, da bi pri preskrbi EU z ribiški proizvodi in proizvodi iz ribogojstva preprečili njeno še večjo odvisnost od uvoza iz tretjih držav;

122. meni, da mora EU zagotoviti zunanjo promocijo ribiških proizvodov Skupnosti, kot so konzerve in proizvodi iz ribogojstva, zlasti s promocijo njihovega certificiranja in financiranjem njihove predstavitve na mednarodnih tekmovanjih in sejmih;

Zunanji odnosi

123. meni, da bi moral zunanje ukrepe SRP voditi cilj zaščititi interese ribištva Skupnosti v skladu z zunanjo politiko EU;

Četrtek, 25. februar 2010

124. vztraja, da bi morala biti Skupnost bolj navzoča v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva, Organizaciji Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo, Organizaciji združenih narodov in drugih mednarodnih organizacijah, da bi spodbujala trajnostno upravljanje mednarodnega ribištva, boj proti nezakonitemu ribolovu, zagotavljala večjo zaščito morskih ekosistemov in prihodnost ribiških dejavnosti;

125. vztraja, da je treba vzpostaviti mehanizme za promocijo ribiških proizvodov iz okoljsko trajnostnih in socialno pravičnih virov v in zunaj EU;

126. vztraja, da bi EU morala, kakor je določeno v Konvenciji Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu, sprejeti dostop do ribjih staležev v vodah tretje države le, če je bilo znanstveno dokazano, da ribiči tretje države ne morejo naloviti presežka in da je ta presežek mogoče trajnostno loviti ob spoštovanju vsaj enakih standardov, kot veljajo v EU (selektivnost pri orodju itd);

127. vztraja, da je potrebna splošna ocena novih sporazumov s tretjimi državami o ribolovu po merilih, ki jih določi Evropski parlament; meni, da bi moral biti namen teh meril ravnovesje med ekonomskimi interesi in spodbujanjem trajnostnega ribištva, ob krepitvi zmogljivosti naših partnerjev za zagotavljanje trajnostnega ribolova v njihovih vodah, kar prispeva k boljšemu upravljanju ribiškega sektorja zunaj EU, ob povečanju lokalne zaposlenosti v sektorju in ohranjanju verodostojnosti Evropske unije kot svetovne zagovornice človekovih pravic in demokracije v skladu z zunanjo politiko EU;

128. poleg tega poziva, naj se pri ureditvi finančnih nadomestil v sporazumih o partnerstvu v ribiškem sektorju zaradi večje proračunske preglednosti jasno razlikuje med trgovinskim delom in delom, ki zadeva razvojno sodelovanje s tretjimi državami na področju ribištva;

129. meni, da bi morali sporazumi o partnerstvu v tretjih državah prispevati k ustvarjanju novih delovnih mest, zmanjšanju revščine, razvoju infrastrukture za pomoč sektorju (ribiška pristanišča, infrastruktura za skladiščenje in predelavo rib itd.) in tako zmanjšati število priseljencev v EU;

130. meni, da bi bilo treba finančna nadomestila, dodeljena v skladu s sporazumi o ribolovu s tretjimi državami, uporabiti za spodbujanje in razvoj ribiškega sektorja v teh državah, bodisi z obvezno usmeritvijo finančnih sredstev v izgradnjo infrastrukture (ribiška pristanišča, skladišča, obrati za predelavo rib itd.) bodisi z dodeljevanjem operativnih sredstev (plovila, orodje itd.), da bi omogočili odgovorno in trajnostno izvajanje ribolovne dejavnosti;

131. je prepričan, da se je o sporazumih o partnerstvu v ribiškem sektorju treba pogajati na zanesljivi znanstveni podlagi, in meni, da je treba za potreben napredek v postopek pogajanj vključiti vse tehnične ukrepe in znatno izboljšati mehanizme za izvajanje določb iz sporazuma;

132. poziva, da se je treba med pogajanja posvetovati s prizadetim sektorjem in da naj regionalni svetovalni svet za floto dolge plovbe sodeluje kot opazovalec v skupnih odborih, predvidenih v sporazumih;

133. meni, da je treba zaradi čedalje kompleksnejših razmer, potrebe po učinkovitejšem spremljanju izvajanja sporazumov in vse večjega števila nalog, potrebnih za ustrezno sodelovanje v regionalnih ribiških organizacijah, povečati človeške in materialne virov v GD MARE, ter da bi bilo treba preučiti možnosti za decentralizacijo izvršnega upravljanja pod okrilje držav članic;

Četrtek, 25. februar 2010

Celostna pomorska politika

134. meni da SRP zahteva globalen pristop k upravljanju ribolovnih virov in mora biti usklajena z okoljsko in razvojno politiko ter celostno pomorsko politiko;

135. meni, da je Evropska komisija sprejela dobro odločitev, ko je celostno pomorsko politiko uvrstila med prednostne naloge, in poudarja, da novi ekosistemski pristop uveljavlja neposredno prednostno pove-zavo med SRP in celostno pomorsko politiko;

136. meni, da bi morala biti ribolovna dejavnost ustrezno vključena v širši okvir pomorskih dejavnosti, kot so pomorski promet, navtični turizem, vetrne elektrarne na morju in ribogojstvo, in v njem struktu-rirana ter vključena v grozde pomorskih dejavnosti;

137. poudarja, da je ribolov ena od gospodarskih dejavnosti, ki najbolj vplivajo na ekosisteme, saj iz njih pridobi ogromne vire, ter da je dejavnost, na katero imajo druge dejavnosti v teh ekosistemih, kot so turizem, pomorski promet, razvoj obalnih mest, največji vpliv;

138. je prepričan, da je za resnično vključitev SRP v celostno pomorsko politiko potrebna politična volja in da so nacionalni, regionalni in lokalni ribiški organi pripravljeni sprejeti potrebne obveze; poudarja, da SRP ob upoštevanju svojih lastnih ciljev in priznavanju potrebe po primerni povezavi med različnimi politikami, ki vplivajo na morsko okolje, ne sme biti podrejena drugim politikam Skupnosti, ki so bile doslej opredeljene; v nasprotju s tem meni, da morajo te politike ščititi in vključevati cilje ribiške politike;

139. poudarja, da je treba nameniti ustrezna finančna sredstva za celostno evropsko pomorsko politiko, in opozarja na načelo, da je treba novim prednostnim nalogam dodeliti ustrezna nova finančna sredstva; zavrača stališče, da bi se morala celostna pomorska politika financirati iz Evropskega sklada za ribištvo;

140. meni, da bi moralo evropsko pomorsko prostorsko načrtovanje potekati sistematično, da bi se vzpostavila biogeografska območja za zaščito najbolj občutljivejših morskih ekosistemov; v zvezi s tem poudarja, da se mali ribolov, morsko ribogojstvo in sektor morskih sadežev večinoma izvajajo v najbolj občutljivih ekosistemih v bližini obale, in so torej medsebojni vplivi še bolj neposredni in takojšnji;

141. ugotavlja, da Komisija v zeleni knjigi priznava, da se je režim 12 navtičnih milj na splošno dobro obnesel ter da je torej med redkimi sorazmerno uspešnimi področji SRP prav področje, na katerem imajo države članice nadzor; zato poziva, da mora biti to načelo stalno;

*

* *

142. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Odboru regij in Evrop-skemu ekonomsko-socialnemu odboru, Svetovalnemu odboru za ribištvo in ribogojstvo, regionalnim sveto-valnim svetom, Znanstvenemu, tehničnemu in ekonomskemu odboru za ribištvo, Odboru za sektorski socialni dialog na področju morskega ribolova ter vladam in parlamentom držav članic.